

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9362 af 22/09/2011 (Gældende)

Landsskatteretskendelse vedr. skattepligt til Danmark - SMBA med ledelsens sæde i udlandet - bindende svar (SKM2010.820.SR)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 11-00080

Landsskatteretskendelse vedr. skattepligt til Danmark - SMBA med ledelsens sæde i udlandet - bindende svar (SKM2010.820.SR)

Resumé

Et selskab med begrænset ansvar registreret i Det Centrale Virksomhedsregister var ikke fuldt skattepligtigt og hjemmehørende i Danmark allerede som følge af registreringen, idet selskabets ledelse ikke havde sæde her i landet. Selskabet var derimod begrænset skattepligtigt som følge af fast driftssted her i landet.

Klagen vedrører et bindende svar, idet der er stillet følgende spørgsmål:

Selskabets direktør HDJ er fra og med 1. februar 2010 fraflyttet Danmark og er nu bosiddende i Polen. Er selskabet H1 SMBA skattepligtigt til Danmark fra og med 1. februar 2010, nu da ledelsens sæde er i Polen?

Skatterådets afgørelse

Skatterådet har svaret »ja« til det stillede spørgsmål.

Landsskatterettens afgørelse

Landsskatteretten ændrer det bindende svar til: »Ja«, fordi selskabet H1 SMBA fra og med den 1. februar 2010 er begrænset skattepligtigt til Danmark.

Sagens oplysninger

Der er i anmodningen af 12. august 2010 om bindende svar oplyst følgende:

Selskabet er en revisions- og bogføringsvirksomhed med danske kunder.

Der er fast driftssted i Danmark.

De ledelsesmæssige opgaver varetages som udgangspunkt fra Polen, hvor direktøren har sin faste bopæl.

Der foretages af direktøren i gennemsnit 2 rejser til Danmark om måneden, hvor der udover møder med kunder, som er af ikke-ledelsesmæssig karakter, også kan ske ledelsesmæssige dispositioner og udføres ledelsesmæssige opgaver. Det anslås, at mindst 97 % af den daglige ledelse rent fysisk sker fra Polen via e-mail, telefonsamtaler og traditionelt »skrivebordsarbejde«, og at resten (højst 3 %) sker fra selskabets faste driftssted i Danmark.

Det er ikke i Polen undersøgt, om selskabet er skattepligtigt der, da der ikke som i Danmark er mulighed for at opnå bindende svar i Polen.

Hvis skattepligten til Danmark er ophørt, vil selskabet blive anmeldt som skattepligtigt i Polen.

Direktøren fraflyttede 1. februar 2010 Danmark og flyttede til Polen.

Selskabet ønsker derfor at afklare, om der fortsat er skattepligt til Danmark.

Dispositionen er gennemført.

Det er endvidere oplyst, at andelsselskabet ejes af HDJ personligt og af det polske anpartsselskab G1, at der er to danskere ansat i det danske andelsselskab, og at der er fem polakker ansat i det polske anpartsselskab.

Skatterådets afgørelse

Det stillede spørgsmål er besvaret med »ja«.

Selskabet H1 SMBA er i SKATs system 3S registreret som et selvstændigt skattesubjekt omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2.

H1 SMBA er desuden registreret i Det centrale virksomhedsregister med CVR-nr. (...) som et selskab med begrænset ansvar.

Selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, er skattepligtige her i landet, hvis de er hjemmehørende her i landet.

Af selskabsskattelovens § 1, stk. 6, 1. og 2. pkt., følger, at selskaber omfattet af stk. 1, nr. 2, anses for hjemmehørende her i landet, hvis ledelsen har sæde her i landet. Dette gælder, uanset hvor selskabet eventuelt er indregistreret.

Ifølge domspraksis er indregistrering af et selskab her i landet en tilstrækkelig betingelse for skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, jf. Højesterets dom offentliggjort i SKM2007.151.HR.

Den afgørelse, som spørger har henvist til, SKM2009.59.SR, vedrørte et selskab (»ltd«) i Dubai, De forenede Arabiske Emirater, som ikke var indregistreret i Danmark. Selskabet kunne kun blive skattepligtigt i Danmark, hvis det havde ledelsens sæde her i landet. Afgørelsen er således ikke sammenlignelig med nærværende sag, som omhandler et selskab, der er indregistreret i Danmark.

Da H1 SMBA er indregistreret her i landet, er selskabet allerede af denne grund skattepligtigt efter selskabsskattelovens § 1, uanset om selskabets ledelse har sæde her i landet eller ej, jf. Højesterets dom offentliggjort i SKM2007.151.HR.

Der er derfor ikke taget stilling til, om selskabets ledelse har sæde her i landet.

Selskabets påstand og argumenter

Selskabets repræsentant har nedlagt påstand om, at spørgsmålet skal besvares med »ja«, men kun fordi selskabet H1 SMBA har fast driftssted i Danmark, og derfor er begrænset skattepligtigt til Danmark.

Til støtte for påstanden har repræsentanten bl.a. gjort gældende, at SMBA-selskaber, der har ledelsens sæde udenfor Danmark, ikke er ubegrænset skattepligtige til Danmark.

I SKM2007.151.HR afgjorde Højesteret, at danske aktie- og anpartsselskaber er fuldt skattepligtige til Danmark – alene på grund af dansk indregistrering. I denne sag, der er offentliggjort i SKM2010.820.SR, har Skatterådet fundet, at konklusionen i højesteretsdommen også dækker de øvrige danske selskabsformer: Selskab med begrænset ansvar (SMBA), andelsselskab med begrænset ansvar (AMBA), virksomhed med begrænset ansvar (VMBA) og forening med begrænset ansvar (FMBA), således at også disse selskaber er ubegrænset skattepligtige til Danmark alene på grund af dansk indregistrering – uanset at ledelsens sæde er placeret i udlandet. Dette er forkert.

Ifølge det skattemæssige hjemstedskriterium i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, er indregistrerede aktie- og anpartsselskaber skattemæssigt hjemmehørende i Danmark – uanset placeringen af ledelsens sæde, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, mens øvrige selskabsformer følger ledelsens sæde som skattemæssigt hjemstedskriterium, jf. selskabslovens § 1, stk. 6, der blev indført ved lov nr. 312 af 17. maj 1995, og som har følgende ordlyd:

»Selskaber og foreninger mv. omfattet af stk. 1, nr. 2-6, anses for hjemmehørende her i landet, hvis ledelsen har sæde her i landet. Dette gælder, uanset hvor selskabet eller foreningen mv. eventuelt er indregistreret. Bestemmelsen i 1. og 2. pkt. finder dog ikke anvendelse på et selskab eller en forening mv., som er omfattet af fuld skattepligt i en fremmed stat efter denne stats skatteregler, hvis Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med den pågældende stat medfører, at Danmark skal lempe dobbeltbeskatning af indkomst fra et fast driftssted i den pågældende stat ved at nedsætte den danske skat af denne indkomst med et større beløb end det beløb, der er betalt i skat af denne indkomst i den pågældende stat.«

Selskabsskattelovens § 1, stk. 6, omtaler udtrykkeligt ikke selskaber omfattet af selskabslovens § 1, stk. 1, nr. 1, (aktie- og anpartsselskaber), hvorfor ledelsens sæde som skattemæssigt hjemstedskriterium ikke gælder for aktie- og anpartsselskaber.

For selskabstyperne SMBA/AMBA/FMBA og VMBA blev det skattemæssige hjemstedskriterium indtil 1995 defineret gennem praksis.

I 1979 blev ligningsvejledningen for selskaber udsendt for første gang. I afsnit SA.1, hedder det bl.a.:

»Fælles for de i SSL § 1, stk. 1, omhandlede selskaber, foreninger m.v. er, at de skal være hjemmehørende her i landet. Fortolkningen af ordet hjemmehørende giver ikke vanskeligheder vedrørende indregistrerede aktieselskaber og anpartsselskaber, da det er en betingelse for indregistreringen i aktieselskabsregisteret, at selskabet angiver sit hjemsted her i Danmark. For de øvrige i bestemmelsen nævnte sammenslutninger m.v. er det derimod af interesse, hvad der skal forstås ved hjemmehørende, bl.a. for at afgrænse dem fra de i SSL § 2 omhandlede begrænset skattepligtige selskaber og foreninger, jfr. SA2. Ifølge praksis er det afgørende, at både bestyrelsen, i al fald flertallet af bestyrelsen, og hovedkontoret befinder sig her i landet.«

Denne praksis blev lovfæstet ved lov nr. 312 af 17. maj 1995, og af ligningsvejledningen 1995 fremgår følgende:

»Fra og med 1995 anses de nævnte selskaber m.v., fonde og foreninger for hjemmehørende her i landet, hvis ledelsen har sæde her i landet, jf. SEL § 1, stk. 7 og FBL § 1, stk. 1, nr. 4. Det er uden betydning, om selskabet, fonden eller foreningen evt. er indregistreret i udlandet.«

Ifølge lov om erhvervsdrivende virksomheder (EVL), som trådte i kraft den 1. januar 1995, er registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nu en lovmæssig betingelse for at en virksomhed med begrænset ansvar, som ikke er omfattet af aktie- eller anpartsselskabsloven, kan opnå retssubjektivitet.

Ved vedtagelsen af lov nr. 312 af 17. maj 1995 var lovgiver altså vidende om, at der var indført registreringspligt for SMBA/AMBA-selskaber m.v. Lovgiver kunne således have valgt den selskabsretlige registrering som eneste betingelse for ubegrænset skattepligt, men valgte fortsat at benytte ledelsens sæde som hjemstedskriterium.

Begrebet »hjemmehørende« i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, giver således ikke tvivl for de selskaber og foreninger mv., der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2-6, idet det skattemæssige hjemsted for disse selskaber og foreninger m.v. er defineret i selskabsskattelovens § 1, stk. 6, som værende ledelsens sæde.

Bestemmelsen i selskabsskatteloven § 1, stk. 6, omfatter efter sin klare ordlyd alle selskaber i hele verden – herunder danske, hvis blot de har ledelsens sæde i Danmark og opfylder selskabs-type-kravet i selskabsskatteloven § 1, stk. 1. Eneste selskaber, der er undtaget, er danske aktie- og anpartsselskaber, der er indregistreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (retsevneregistrering). Der er ikke i lovbemærkningerne eller ministersvar gjort indskrænkninger i dette udgangspunkt. Konklusionen må derfor være, at ledelsens sæde som hjemstedskriterium også gælder for danske SMBA-selskaber.

Hvis lovbemærkningerne til selskabsskattelovens § 1, stk. 7 (nu § 1, stk. 6), - som anført af Skatterådet - giver hjemmel til at gøre alle danske selskaber ubegrænset skattepligtige alene med henvisning til dansk indregistrering, burde Højesteret, Østre Landsret og Landsskatteretten have henvist til disse lovbemærkninger som hjemmel til beskatning. Såvel Landsskatteretten, Østre Landsret som Højesteret konkluderer modsætningsvist ud fra selskabsskattelovens § 1, stk. 6, jf. herved SKM 2007.151.HR.

Hvis det er meningen, at ledelsens sæde som skattemæssigt hjemstedskriterium, kun skal være gældende for udenlandske selskaber og AMBA/SMBA/FMBA-selskaber, der ikke er registreringspligtige hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, så er selskabsskatteloven § 1, stk. 6, uheldigt formuleret.

Følgende fremgår endvidere af artikel af advokat René Lykke Wethelund i TfS 2004.229:

»Uanset at andre virksomheder med begrænset ansvar registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, er disse ikke fuldt skattepligtige til Danmark allerede som følge af registreringen, selv om de i samme omfang som aktie- og anpartsselskaber er registreret med hjemsted her i landet. Disse virksomheder anses derimod efter selskabsskattelovens § 1, stk. 6, alene som hjemmehørende her i landet, såfremt selskabets ledelse har sit sæde her.«

Der er endvidere henvist til artiklen »Afgørelse af Skatterådet omkring skattemæssigt hjemsted for danske andelsselskaber m.v.« af Thorbjørn Henriksen i SR-SKAT 2011.0055.

Skatterådets indstilling

Det indstilles, at det bindende svar stadfæstes.

Den nuværende bestemmelse i selskabsskattelovens § 1, stk. 6, blev foreslået ved L 35 og indført med lov nr. 312 af 17. maj 1995. Den vedtagne ordlyd af bestemmelsen (daværende stk. 7) var følgende:

»Stk. 7. Selskaber og foreninger mv. omfattet af stk. 1, nr. 2-6, anses for hjemmehørende her i landet, hvis ledelsen har sæde her i landet. Dette gælder, uanset hvor selskabet eller foreningen mv. eventuelt er indregistreret. Bestemmelsen i 1. og 2. pkt. finder dog ikke anvendelse på et selskab eller en forening mv., som er omfattet af fuld skattepligt i en fremmed stat efter denne stats skatteregler, hvis Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med den pågældende stat medfører, at Danmark skal lempe dobbeltbeskatning af indkomst ved at nedsætte den danske skat af denne indkomst med et større beløb end det beløb, der er betalt i skat af denne indkomst i den pågældende stat.«

Baggrunden for bestemmelsen skal findes i Personskatteudvalgets rapport fra oktober 1992 (Rapport fra Udvalget om Personbeskatning II, s. 251 f.). Af rapporten fra 1992 fremgår det bl.a., at spørgsmålet om selskabers hjemsted er omtvistet og til dels uafklaret. For indregistrerede aktieselskaber og anpartsselskaber er der ikke nogen tvivl om hjemstedsspørgsmålet, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1. På grund af en uhensigtsmæssig administrativ praksis er det udvalgets opfattelse, at det bør overvejes at ændre hjemstedskriteriet, således at der lægges afgørende vægt på, hvor den reelle ledelse, herunder den faktiske daglige ledelse, foregår.

Personskatteudvalget byggede i henhold til rapporten alene sin indstilling på, at såfremt et i udlandet indregistreret aktieselskab reelt ledes fra Danmark, er det omtvistet/uafklaret, om der i dansk ret er hjemmel til at beskatte et sådan selskab efter reglerne om ubegrænset skattepligt.

Personskatteudvalget udtalte, at hjemmelen til at beskatte sådanne selskaber efter reglerne om ubegrænset skattepligt kan eventuelt findes i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, hvorefter andre selskaber (end aktieselskaber og anpartsselskaber), i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagerens indskudte kapital, er ubegrænset skattepligtige til Danmark.

Udvalget foreslog derfor, at det præciseres, at den nævnte bestemmelse (altså selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2) skaber hjemmel til at beskatte udenlandske aktieselskaber mv. som ubegrænset skattepligtige selskaber i Danmark, hvis selskabets reelle ledelse foregår fra Danmark.

Af de generelle bemærkninger til L 35 fremgår det, at det var tvivlsomt, om der efter de gældende regler var hjemmel til at beskatte selskaber, der er indregistreret i fremmede lande, som fuldt skattepligtige, selvom selskabet faktisk ledes fra Danmark. Det fremgår endvidere, at ved lovforslaget indførtes som supplement til de gældende regler en bestemmelse, hvorefter selskaber og foreninger mv., der ledes fra Danmark, beskattes som fuldt skattepligtige her i landet. Derudover fremgår det, at udvidelsen af grundlaget for fuld skattepligt skal ses på baggrund af de dobbeltbeskatningsoverenskomster, Danmark har indgået. I tilfælde af, at flere lande efter deres interne regler anser et selskab m.v. for fuldt skattepligtigt, dvs. at der er dobbeltdomicil, bestemmer dobbeltbeskatningsoverenskomsterne som altovervejende hovedregel, at det skal anses for hjemmehørende i det land, hvor den virkelige ledelse har sit sæde. Endelig fremgår det, at ved lovforslaget gives der sikkerhed for, at Danmark kan udnytte den beskatningsret, der i henhold

til dobbeltbeskatningsoverenskomsterne er tillagt bopælsstaten. Desuden sikrer lovforslaget, at det danske beskatningsgrundlag ikke udhules ved at selskaber der ledes fra Danmark, undgår dansk beskatning ved at henlægge aktiviteterne til selskaber, der er indregistreret i et skattelyland.

Af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i L 35 fremgår det, at efter de gældende regler er aktieselskaber mv., som er indregistreret i Danmark, fuldt skattepligtige her i landet. I den skatteretlige teori var der tvivl om der efter de gældende regler, var hjemmel til at beskatte selskaber, der var registrerede i fremmede lande, som fuldt skattepligtige i Danmark, selvom selskabet faktisk blev ledet her fra landet. Der var ikke administrativ praksis for at anse disse selskaber for fuldt skattepligtige i Danmark. Den foreslåede ændring fjerner denne tvivl og sikrer, at selskaber mv., der ledes fra Danmark, også kan beskattes som fuldt skattepligtige her i landet.

Videre fremgår det, at i tilfælde, hvor flere lande efter interne regler anser et selskab for fuldt skattepligtigt, tillægges den fulde beskatningsret af selskabet efter dobbeltdomicilbestemmelsen i hovedparten af de af Danmark indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster det land, hvor selskabets faktiske ledelse har sit sæde. Dobeltdomicilbestemmelsen for selskaber forudsætter således, at der efter interne regler er hjemmel til at beskatte selskaber, der reelt ledes fra Danmark som fuldt skattepligtige. Den foreslåede ændring præciserer denne hjemmel.

Endelig fremgår det, at lovforslaget sikrer, at det eksisterende beskatningsgrundlag ikke udhules, ved at selskaber, der reelt er danske, gennem indregistrering i udlandet undgår den fulde skattepligt i Danmark. Efter forslaget anses et selskab (dvs. et selskab omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2-6, jf. ordlyden til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6) for at være hjemmehørende her i landet, når selskabet er indregistreret her i landet, eller når selskabets ledelse har sæde her i landet.

Kapitalselskaber skal registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til selskabsloven. Visse virksomheder med begrænset ansvar, der ikke er et kapitalselskab, skal også registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til Lov om Erhvervsdrivende virksomheder. Dette kan eksempelvis gælde for et SMBA.

Der hersker ingen tvivl om, at f.eks. et kapitalselskab, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, anses for hjemmehørende i Danmark ved registreringen, og dermed er fuldt skattepligtigt, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1. Tilsvarende skal et SMBA med begrænset ansvar, der ligeledes er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til Lov om Erhvervsdrivende Virksomheder, anses for hjemmehørende i Danmark ved registreringen, og er dermed fuldt skattepligtigt, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6. Det forhold, at de nævnte selskaber registreres efter forskellige love ændrer ikke herved.

Det ville være uforståeligt, hvis der skulle være forskellige krav til kapitalselskaber og andre selskaber, fordi de er registreret efter forskellige love, således at et kapitalselskab alene skal have registrering her i landet, mens et andet selskab - eksempelvis et SMBA - i princippet stilles i en situation, hvor det både skal have registrering og ledelse her i landet for at være fuldt skattepligtigt.

For selskaber, der er registreringspligtige, vil registreringen være udtryk for, at selskabet er hjemmehørende i Danmark. Ved registreringspligtige selskaber skal i denne sammenhæng forstås selskaber omfattet af selskabsloven samt selskaber omfattet af lov om Erhvervsdrivende Virksomheder. Spørgsmålet om, hvor de nævnte selskaber er hjemmehørende, giver derfor normalt ikke anledning til vanskeligheder, idet selskabet selv har valgt sit hjemsted i kraft af registreringen. De selskaber mv., der bliver omfattet af enten selskabsloven eller lov om Erhvervsdrivende Virksomheder, registreres nemlig med det formål at opnå retsevne i Danmark. Når man bliver omfattet af de civilretlige love, har de nævnte selskaber mv. samtidig tilkendegivet deres tilhørsforhold til Danmark, hvilket får direkte virkning i relation til skattelovgivningen.

Det kan diskuteres, om ordlyden af selskabsskattelovens § 1, stk. 6, giver anledning til tvivl om, hvad der gælder i relation til de selskaber mv., der nævnes i bestemmelsen. Lovens ordlyd må og skal dog nødvendigvis læses i sammenhæng med og i overensstemmelse med lovens forarbejder.

Som det fremgår af både baggrunden for og forarbejderne til selskabsskattelovens § 1, stk. 6, er bestemmelsen kommet til med henblik på at præcisere hjemmelen til fuld beskatningsret af selskaber, der er indregistreret i udlandet, men som reelt drives fra Danmark, fordi ledelsen af det i udlandet indregistrerede selskab befinder sig i Danmark. Bestemmelsen har således alene det formål at sikre en udvidelse af grundlaget for fuld skattepligt af udenlandske registrerede selskaber på baggrund af de dobbeltbeskatningsoverenskomster, Danmark har indgået.

Der er dermed ikke grundlag for en antagelse om, at det eksisterende hjemstedskriterium begrænses ved indførelsen af selskabsskattelovens § 1, stk. 6. Dette bekræftes i de generelle bemærkninger til lovforslaget, idet det tydeligt fremgår at selskabsskattelovens § 1, stk. 6, er indført som et supplement til de gældende regler, hvorefter et udenlandsk indregistreret selskab, der ledes fra Danmark, nu kan beskattes som fuldt skattepligtigt her i landet.

Det er afgørende at notere sig, at bestemmelsen har det klare formål at udvide og dermed tiltrække (muliggøre) en beskatningsret i henhold til Danmarks internationale forpligtelser, og ikke at afgive (lempe) en beskatningsret i form af et dobbelt hjemmelskrav.

Dette er endvidere tydeliggjort i bemærkningerne, hvor det fremgår, at et selskab (dvs. et selskab omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2-6) anses for at være hjemmehørende her i landet, når selskabet enten er indregistreret her i landet, eller når selskabets ledelse har sæde her i landet.

Det er i dette lys, at bestemmelsen skal læses og forstås.

Dette indebærer, at et selskab omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 6, jf. § 1, stk. 1, nr. 2-6, og som registreres efter lov om Erhvervsdrivende Virksomheder, er hjemmehørende i Danmark ved registreringen og dermed fuldt skattepligtigt. Et selskab, der er omfattet af samme bestemmelse, og som ikke er registreret eller er registreret i udlandet, er hjemmehørende i Danmark, hvis det har ledelsens sæde her i landet og dermed fuldt skattepligtigt.

Der er intet i Personskatteudvalgets rapport eller i forarbejderne til selskabsskattelovens § 1, stk. 6, der indikerer, at man fra lovgivers side har haft til hensigt at begrænse hjemstedskriteriet, hvorefter indregistrerede selskaber mv. anses for hjemmehørende i Danmark ved registreringen. Tværtimod forudsætter forarbejderne til bestemmelsen netop, at de nævnte selskaber i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2-6, anses for hjemmehørende her i landet enten ved registreringen eller ved ledelsens sæde.

Indregistrering af det pågældende danske SMBA her i landet er derfor en tilstrækkelig betingelse for skattepligt efter selskabsskattelovens § 1.

Danmark har således den fulde beskatningsret, og denne beskatningsret frafalder alene, hvis det pågældende danske indregistrerede SMBA har dobbeltdomicil, og Danmark i henhold til en indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst har forpligtet sig til at afgive denne beskatningsret. Ledelsens sæde er et supplerende kriterium, som kan anvendes hvis selskabet er indregistreret i udlandet eller slet ikke er registreret nogen steder. Der ses hverken af lovens ordlyd, formål eller forarbejder nogle holdepunkter for at indfortolke et dobbelt hjemmelskrav til fuld skattepligt for selskaber og foreninger mv., der er nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2-6.

Der er i øvrigt henvist til SKM.2007.151.HR, Aage Michelsen m.fl. i Lærebog om Indkomstskat, 13. udgave, side 762, og Henrik Gam m.fl. i International beskatning, 2. udg., side 40.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Tre retsmedlemmer, herunder retsformanden, lægger til grund, at selskabet H1 SMBA er et selskab med begrænset ansvar, der er registreret i Det centrale virksomhedsregister, og at selskabet herefter er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Det fremgår klart af ordlyden af selskabsskattelovens § 1, stk. 6, 1. og 2. pkt., at selskaber og foreninger mv. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2-6, anses for hjemmehørende her i landet, hvis ledelsen har sæde her i landet. Dette gælder, uanset hvor selskabet eller foreningen mv. eventuelt er indregistreret.

Uanset at H1 SMBA er registreret i Det centrale virksomhedsregister, finder disse retsmedlemmer herefter, at selskabet ikke er fuldt skattepligtigt til og hjemmehørende i Danmark allerede som følge af registreringen, idet selskabets ledelse ifølge det oplyste fra og med den 1. februar 2010 ikke har sæde her i landet.

Det, der er anført i forarbejderne til lov nr. 312 af 17. maj 1995 om ændring af forskellige skattelove (International beskatning), kan heroverfor ikke føre til andet resultat.

Det lægges endvidere til grund, at H1 SMBA fra og med den 1. februar 2010 har fast driftssted her i landet, og at selskabet derfor er begrænset skattepligtigt til Danmark i henhold til selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

Disse retsmedlemmer finder derfor, at det bindende svar skal ændres til: »Ja«, fordi H1 SMBA fra og med den 1. februar 2010 er begrænset skattepligtigt til Danmark.

Et retsmedlem finder, at SKATs bindende svar skal stadfæstes. Der er herved lagt vægt på det, som SKAT har anført som begrundelse for sin indstilling om stadfæstelse.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, og det bindende svar ændres derfor til: »Ja«, fordi selskabet H1 SMBA fra og med den 1. februar 2010 er begrænset skattepligtigt til Danmark.